

мене за найголѣмы тайны работы; и являваха ми че бѣха изрѣкли да отдалечатъ тыя дерзостливи *) обручницы. Азъ усещахъ голѣму радость като гледахъ че имать на мене толико увѣреніе; за това юще отъ тога повѣровахъ да самъ совершень чловѣкъ. Азъ никога не разказахъ никакву тайну; никога не ми избѣгнуваше никаква рѣчъ коя да може да открые наймалу тайну. Често се покушаваха рабителіе матере моей да ме докаратъ на разговоръ, надѣющеся защо едно дѣте не щеше може да держи онова тайно що е видѣло или чуло: но азъ знаехъ яко добро да имъ отговора безъ да излѣжа, или да ява онова, кое не требуваше да се яви.

Тога ми рѣче Нарбалъ: ты видишъ о Телемаше, Тиріанскую силу: они са страшни на сичкія окрестны племена ради многочисленныя свои корабли: търговія ихна коя се простира даже до Иракіевия столпы, производи имъ едно богатство кое може да се сравни съ богатство найцвѣтушихъ народовъ. Великій Царь Сезостръ, кой никогда не бы могаль да имъ надвіе по море, има голѣмъ трудъ да имъ надвіе по сухо, со свое воинство кое покори весь востокъ; онъ ни опредѣли да плащаме единъ дань, кого не платихме много време. Финикиани суще пре богати и силни, терпѣха робское иго, безъ да усетатъ нѣкую тяготу; сега сме пакъ свободни. Смерть не остави Сезостру време да окончае ратъ противу ясъ. Во истину требуваше да себе имъ повечъ отъ разума его, а помалку отъ силу его; но като времина неговая сила въ руки

*) Дерзостливъ сеназива кой поврата рѣчъ чловѣку оному що гучи и совѣтува за неговое добро.